

Istungidokument

**B9-0261/2019 }
B9-0264/2019 }
B9-0265/2019 }
B9-0269/2019 }
B9-0270/2019 } RC1**

18.12.2019

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 144 lõikele 5 ja artikli 132 lõikele 4,

millega asendatakse järgmised resolutsiooni ettepanekud:

B9-0261/2019 (ECR)
B9-0264/2019 (Verts/ALE)
B9-0265/2019 (S&D)
B9-0269/2019 (Renew)
B9-0270/2019 (PPE)

**inimõiguste, sealhulgas usuvabaduse rikkumise kohta Burkina Faso
(2019/2980(RSP))**

**Michael Gahler, György Hölvényi, Peter van Dalen, Željana Zovko,
Tomáš Zdechovský, Andrey Kovatchev, David McAllister, Antonio López-
Istúriz White, Sandra Kalniete, Isabel Benjumea Benjumea, Eva Maydell,
Magdalena Adamowicz, Milan Zver, Roberta Metsola, Lefteris
Christoforou, Loucas Furlas, David Lega, Krzysztof Hetman, Inese
Vaidere, Tomas Tobé, Romana Tomc, Seán Kelly, Arba Kokalari, Stelios
Kypourouopoulos, Vladimír Bilčík, Karlo Ressler, Michaela Šoidrova,
Luděk Niedermayer, Maria Walsh, Ioan-Rareș Bogdan, Gheorghe-Vlad**

RC\1195501ET.docx

PE643.434v01-00 }
PE643.438v01-00 }
PE643.438v01-00 }
PE643.442v01-00 }
PE643.443v01-00 } RC1

Nistor, Stanislav Polčák, Jiří Pospíšil, Ivan Štefanec, Michal Wiezik, Peter Pollák

fraktsiooni PPE nimel

Kati Piri, Maria Arena

fraktsiooni S&D nimel

Jan-Christoph Oetjen, Atidzhe Alieva-Veli, Abir Al-Sahlani, Petras Auštrevičius, Malik Azmani, José Ramón Bauzá Díaz, Phil Bennion, Stéphane Bijoux, Izaskun Bilbao Barandica, Gilles Boyer, Sylvie Brunet, Olivier Chastel, Katalin Cseh, Jérémy Decerle, Anna Júlia Donáth, Engin Eroglu, Klemen Grošelj, Christophe Grudler, Bernard Guetta, Antony Hook, Ivars Ijabs, Moritz Körner, Ondřej Kovařík, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Karen Melchior, Ulrike Müller, Javier Nart, Dragoş Pîslaru, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Monica Semedo, Susana Solís Pérez, Ramona Strugariu, Irène Tolleret, Yana Toom, Viktor Uspaskich, Hilde Vautmans, Marie-Pierre Vedrenne, Irina Von Wiese, Chrysoula Zacharopoulou

fraktsiooni Renew nimel

Gina Dowding, Ellie Chowns

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Anna Fotyga, Jan Zahradil, Karol Karski, Assita Kanko, Bert-Jan Ruissen

fraktsiooni ECR nimel

Fabio Massimo Castaldo

**Euroopa Parlamendi resolutsioon inimõiguste, sealhulgas usuvabaduse rikkumise kohta
Burkina Fasos
(2019/2980(RSP))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse avaldust, mille komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja tegi 10. detsembril 2019. aastal ELi nimel inimõiguste päeva puhul,
- võttes arvesse komisjoni 13. novembri 2019. aasta pressiteadet, milles anti teada täiendava 35 miljoni euro eraldamisest humanitaarabiks Aafrika Saheli piirkonnale,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja pressiesindaja 7. novembri 2019. aasta avaldust rünnakute kohta Burkina Fasos,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Federica Mogherini visiiti Saheli piirkonda 2019. aasta juulis ja tema 9. juulil 2019. aastal Burkina Fasos peetud kõnet,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Federica Mogherini 17. septembri 2019. aasta täiskogu arutelul peetud kõnet julgeolekuolukorra kohta Burkina Fasos,
- võttes arvesse uuringut „Usu- ja veendumusvabadus ning väljendusvabadus“, mille liidu välispoliitika peadirektoraat avaldas 2009. aasta veebruaris,
- võttes arvesse inimõiguste allkomisjoni avalikku kuulamist „Usu- ja veendumusvabadus: tagakiusatud vähemuste, eelkõige kristlaste olukord“, mis korraldati 22. novembril 2017,
- võttes arvesse usu- ja veendumusvabaduse edendamise erisaadiku 21. novembri 2019. aasta aruannet „Erisaadiku volitused usu- ja veendumusvabaduse edendamiseks väljaspool Euroopa Liitu: meetmed ja soovitused“,
- võttes arvesse 2013. aastal vastu võetud ELi suuniseid usu- ja veendumusvabaduse edendamise ja kaitse kohta,
- võttes arvesse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel (Cotonou leping),
- võttes arvesse ÜRO Tsivilisatsioonide Liidu kõrge esindaja pressiesindaja 1. detsembri 2019. aasta avaldust Burkina Fasos kiriku vastu suunatud rünnaku kohta,
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 11. novembri 2019. aasta aruannet G5 Saheli ühendvägede kohta,

- võttes arvesse ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti (UNHCR) 2019. aasta oktoobri ajakohastatud teavet riigipõhise tegevuse kohta Burkina Fasos,
 - võttes arvesse ÜRO peasekretäri 13. oktoobri 2019. aasta avaldust seoses mošee ründamisega Burkina Faso põhjaosas,
 - võttes arvesse UNICEFi 2019. aasta oktoobri humanitaarolukorra aruannet nr 8 Burkina Faso kohta,
 - võttes arvesse 2019. aasta inimarengu aruannet ebaühtlase inimarengu kohta 21. sajandil ja eelkõige Burkina Faso inimarengu aruannet,
 - võttes arvesse 10. detsembril 1948. aastal vastu võetud inimõiguste ülddeklaratsiooni, millele Burkina Faso on alla kirjutanud,
 - võttes arvesse ÜRO 12. septembri 2019. aasta tegevuskava pühapaikade kaitsmiseks,
 - võttes arvesse Burkina Faso põhiseadust,
 - võttes arvesse Burkina Faso, Nigeri, Mali, Côte d'Ivoire'i ja Ghana piiskoppide, preestrite ja ilmalike delegaatide konverentside avaldust pärast Saheli julgeolekut käsitlevat konverentsidevahelist seminari, mis toimus 12. ja 13. novembril 2019,
 - võttes arvesse Dori piiskopi Laurent Birfuoré Dabiré 5. juuli 2019. aasta avaldust katoliiklikus heategevusorganisatsioonis Aid to the Church in Need,
 - võttes arvesse 27. juunil 1981. aastal vastu võetud ja 21. oktoobril 1986. aastal jõustunud inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat,
 - võttes arvesse 12. ja 13. novembril 2019. aastal toimunud Pariisi rahufoorumit,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 144 lõiget 5 ja artikli 132 lõiget 4,
- A. arvestades, et Burkina Fasol on tugev usulise sallivuse ja ilmalikkuse traditsioon, kuid riik on muutunud haavatavaks ebastabiilsuse suhtes – eelkõige islamistliku radikaliseerumise tõttu, mis ohustab kogu Saheli piirkonda – ning seisab silmitsi kasvava vägivalla, sundränne, nälja, vaesuse ja kliimamuutustega;
- B. arvestades, et süvenev ebakindlus Burkina Fasos on toonud kaasa hirmsaid kuritegusid, mille on toime pannud nii džihaadi võitlejad kui ka muud relvarühmitused; arvestades, et Human Rights Watchi andmetel on Burkina Fasos asuvad relvarühmitused hukanud valitsusega koostöö tegemises kahtlustatavaid, hirmutanud õpetajaid ja külvanud õudu tsiviilelanike seas kõikjal riigis; arvestades, et Burkina Faso julgeolekujõud viisid 2017. ja 2018. aastal läbi terrorismivastaseid operatsioone, mille tulemuseks olid kohtuvälised hukkamised, vahistatud kahtlusosaluste väärkohtlemine ja meelevaldsed vahistamised; arvestades, et Burkina Faso valitsus lubas neid väiteid uurida;
- C. arvestades, et alates 2015. aastast on džihaadi võitlejad ja muud relvarühmitused, kes varem tegutsesid naaberriigis Malis, terroriseerinud Burkina Faso elanikke ja pannud

toime mitmeid rünnakuid selliste riikluse sümbolite vastu nagu sõjalised sihtmärgid, koolid ja tervishoiuasutused, kuid eelkõige kirikute ja kristlike pühakodade vastu; arvestades, et alates 2015. aastast on džihaadi võitlejate ja muude relvarühmituste rünnakutes Ouagadougous ja põhjaprovintssides, eelkõige Soumi provintsis, tapetud vähemalt 700 inimest ja haavatud tuhandeid inimesi ning rünnakud levisid 2018. aastal ida- ja lääneprovintssidesse; arvestades, et vägivald ei puuduta üksnes kristlasi; arvestades, et näiteks 11. oktoobril 2019 rünnati reedese palvuse ajal Burkina Faso põhjaosas asuvas Salmossi linnas mošeed;

- D. arvestades, et 2019. aasta jaanuarist novembrini on teatatud 520 turvaintsidentist, samas kui aastatel 2015–2018 registreeriti 404 turvaintsidenti; arvestades, et ainuüksi 2019. aasta oktoobris registreeriti 52 valitsusväliste relvarühmitustega seotud juhtumit, millest ligi 70 % olid suunatud tsiviilelanike ja julgeolekujõudude vastu;
- E. arvestades, et rünnakuid on toime pannud nii üle Mali ja Nigeri piiri tegutsevad riikidevahelised relvarühmitused, sealhulgas Jamaat Nusrat al-Islam wal Muslimeen ja Suur-Sahara Islamiriik, kui ka riigisiseseid rühmitused, peamiselt Ansarul Islam, mis tegutsevad Burkina Faso põhja- ja idaprovintssides;
- F. arvestades, et 2019. aastal tapeti Burkina Fasos mitme rünnaku käigus üle 60 kristlase, sealhulgas viimane, 1. detsembri 2019. aasta rünnak pandi toime riigi idaosas asuva Hantoukoura linna protestantlikus kirikus pühapäeval teenistusel viibijate vastu, mille tagajärjel hukkus 14 inimest;
- G. arvestades, et terves riigis on sihtmärgistatud mõrvade ja inimröövide ohvriks langenud paljud preestrid, vaimulikud ja kristlased; arvestades, et vägivalda suurenemise tõttu on paljud inimesed, eelkõige riigi põhjaosas, hüljanud oma traditsioonilised kodupaigad, nagu Hitté ja Rounga külad, ning põgenenud riigisiseste põgenike laagritesse või teistesse riigi osadesse, sealhulgas pealinna Ouagadougousse;
- H. arvestades, et Burkina Faso elanikud on valdavalt Mālikī sunniidid, kuid suur on ka kristlaste ja traditsiooniliste usuvähemuste osakaal; arvestades, et religioonidevahelised piirid Burkina Fasos on hägusad, sest kõigi religioonide esindajad osalevad tavaliselt ühistes talitustes ja usuline sallivus on normiks; arvestades, et Salafi relvarühmitused on hiljuti rünnanud nii sunniitide kui ka kristlaste pühapaiku; arvestades, et see on suurendanud religioonidevahelisi pingeid, ning arvestades, et usukogukondade, sealhulgas paljude kristlaste kogukondade tagakiusamine on lõhkunud sotsiaalset struktuuri ja suurendanud väljarännet;
- I. arvestades, et džihaadi võitlejate rühmitused soovivad õõnestada religioonidevahelist koeksisteerimist Burkina Fasos osana oma laiemast strateegiast rahvustevaheliste ja usuliste konfliktide õhutamiseks ja elanike ümberasustamiseks;
- J. arvestades, et valitsuse kaitse puudumise tõttu soovitas Burkina Faso kirdeosas asuva Ouahigouya piiskopkonna piiskop Justin Kientega võtta julgeolekumeetmeid, et paremini kaitsta kristlasi;
- K. arvestades, et augustis toime pandud vägivalda tõttu kutsus Burkina Faso ja Nigeri

piiskopkondade konverentsi esimees Dori piiskop Laurent Birfuoré Dabiré ülemaailmset kogukonda üles suurendama oma toetust Burkina Fasos elavatele kristlastele, et hoida ära sealse kristluse kadumist; arvestades, et korduvalt on kutsutud üles mõistma hukka tsensuuriga ähvardamise ja toetama püsivat religioonidevahelist dialoogi;

- L. arvestades, et 12. septembril 2019. aastal avaldatud pühapaikade kaitsmise tegevuskavas rõhutas ÜRO peasekretär, et kogu maailmas peavad pühakojad olema turvalised järelemõtlemis- ja rahupaigad, mitte verevalamise ja terroriaktide toimepaneku kohad, ning inimestel peab olema lubatud oma usku rahunud jälgida ja praktiseerida;
- M. arvestades, et humanitaarabiorganisatsioonidel, millest paljud on usulise taustaga, on oluline roll vägivallaohvrite, eelkõige naiste, laste ja riigisestest põgenike abistamisel;
- N. arvestades, et Burkina Faso valitsusel näib puuduvat suutlikkus tõhusalt lahendada riigi äärmiselt suuri julgeoleku-, sotsiaalseid ja majanduslikke probleeme; arvestades, et mõned piirkonnad, eelkõige riigi kirdeosas, on keskvalitsusest tegelikult ära lõigatud;
- O. arvestades, et Burkina Faso kuulub maailma kümne vaeseima riigi hulka; arvestades, et ebastabiilsus, kliimamuutused ja konfliktid riigis on veelgi vähendanud majanduslikke võimalusi, suurendanud vaesust ja põhjustanud terava toidupuuduse; arvestades, et neid tagajärgi süvendab põhjapiirkonna kiire kõrbestumine ja sellest tulenev veepuudus, mulla degradeerumine ja ressursside nappus; arvestades, et seetõttu on toidupuuduse ohus üle miljoni inimese ja 1,5 miljonit inimest vajab hädasti humanitaarabi;
- P. arvestades, et 2014. aastal oli täiskasvanute kirjaoskuse määr hinnanguliselt 34,5 %; arvestades, et riigi teatavates piirkondades suurenenud ebakindlusel ja terrorismil on ebasoodne mõju haridus- ja tervishoiusektorile; arvestades, et 85 tervishoiuasutust ja üle 2000 kooli on olnud sunnitud oma tegevuse peatama ja selle tõttu on kannatanud üle miljoni patsiendi ja 300 000 õpilase; arvestades, et praeguse raske julgeolekuolukorra tõttu töötab veel 93 tervishoiuasutust vaid miinimumvõimsusega;
- Q. arvestades, et vägivald Burkina Fasos on sundinud peaaegu poolt miljonit inimest ümber asuma; arvestades, et paljud neist on kaitsetus olukorras ning lapsed moodustavad 44 % ümberasustatutest; arvestades, et Burkina Faso on vastu võtnud veel 31 000 Mali pagulast; arvestades, et ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametil on Burkina Fasos tõsiseid probleeme juurdepääsuga riigisestest põgenikele ja pagulastele; arvestades, et piirkonna humanitaarkriisist mõjutatud riigisestest põgenikud ja pagulased puutuvad kokku kaitseriskidega ning nende kohalolek võib põhjustada konflikte kohalike elanikega nappide loodusvarade pärast, kui ei võeta piisavaid meetmeid eluaseme, töö ja toiduga kindlustamiseks; arvestades, et sellest tulenevad konfliktid ressursside pärast ähvardavad veelgi suurendada vägivald riigis;
- R. arvestades, et viimase seitsme aasta jooksul on EL kasutusele võtnud üle miljardi euro arenguprogrammideks Burkina Fasos ning eraldas hiljuti 15,7 miljonit eurot riigisestest põgenike toiduga kindlustamatuse ja alatoitumuse probleemi lahendamiseks; arvestades, et riik on üks peamisi Euroopa Arengufondist rahalise toetuse saajaid (628 miljonit

eurot) ning ta saab ka märkimisväärset rahalist toetust (245,8 miljonit eurot) EAFist rahastatavast hädaolukorra usaldusfondist (2016–2020);

- S. arvestades, et Burkina Faso osaleb ÜRO mitmemõõtmelises integreeritud stabiliseerimissioonis Malis (MINUSMA) ning Aafrika Liidu ja ÜRO ühisoperatsioonis Darfuris (UNAMID), Sahara-üleses terrorismivastases partnerluses (TSCTP) ja G5 Sahelis; arvestades, et riigi osalemine nendes missioonides ja algatustes on muutnud riigi peamiseks sihtmärgiks valitsusvälistele relvarühmitustele, kes püüavad häirida ja pärssida Burkina Faso panust piirkondlikku julgeolekusse; arvestades, et ÜRO peasekretäri aruandes on välja toodud inimõiguste rikkumised, mille on toime pannud Mali G5 Saheli väed;
- T. arvestades, et EL aitab otseselt kaasa Saheli piirkonna stabiilsusele EUCAP SAHELi tsiviilmissiooniga Malis ja Nigeris ning Euroopa Liidu väljaõppemissiooniga Malis (EUTM Mali), samuti kaudselt liikmesriikide osalemisega MINUSMAs ja Barkhane missioonis; arvestades, et ELi toetatav G5 Sahel – Burkina Fasos, Tšaadis, Malis, Mauritaaņas ja Nigeris tehtav kaitsealane koostöö – parandab regionaalarengu ja julgeoleku koordineerimist, et neutraliseerida relvarühmitused ja vähendada nende atraktiivsust; arvestades, et 11. detsembril 2019. aastal Nigeris Tahouas toimunud sõjaväebaasi rünnakus hukkus 71 Nigeri sõdurit ja sai vigastada 12 inimest ning see on alates 2016. aastast piirkonna kõige ohvriterohkem vahejuhtum;
- U. arvestades, et 14. septembril 2019. aastal Ouagadougous toimunud Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse (ECOWAS) tippkohtumisel anti teada 1 miljardi USA dollari suurusest kavast Saheli piirkonna kasvava ebakindluse vastu võitlemiseks;
- V. arvestades, et ELi ühise välis- ja julgeolekupoliitika eesmärk on arendada ja tugevdada demokraatiat ja õigusriiki ning inimõiguste ja põhivabaduste austamist;
1. mõistab kindlalt hukka igasuguse Burkina Faso julgeolekuteenistuste, pühapaikade ja usutalitustel osalejate vastu suunatud vägivalda, hirmutamise ja tsiviilisikute röövimise, eriti konkreetsete usukogukondade vastu suunatud vägivalda ning religiooni poliitilise ära- ja väärkasutamise kristlaste ja teiste usuvähemuste tagakiusamise õigustamiseks;
 2. avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele ja Burkina Faso valitsusele; väljendab solidaarsust burkinalastega, kes leinavad tsiviilisikute, julgeolekujõudude, kristlaste ja muude usuvähemuste vastu peaaegu iga päev toime pandavate rünnakute ohvreid;
 3. kutsub riigi ametiasutusi üles investeerima rohkem rahvuslikku dialoogi, sest see on ühekuuluvuse jaoks oluline; rõhutab, et kõikide Burkina Faso kogukondade, sh traditsiooniliste kogukonnajuhtide ja kodanikuühiskonna organisatsioonide vahelist üksmeelt ja dialoogi on vaja suurendada, et seista vastu viha ja kogukondadevaheliste pingete õhutamisele;
 4. kutsub Burkina Faso valitsust üles toetama ja kaitsma senisest rohkem nii moslemite, kristlaste kui ka animistide kogukondi, et islam ja kristlus riigis rahumeelselt koos edasi eksisteeriks, nagu on kaua kombeks olnud; nõuab, et vägivalda ohvreid, eriti naisi ja lapsi rohkem toetataks;

5. tuletab meelde, et terrorismivastane võitlus annab tulemusi ainult juhul, kui julgeolekujõud ise õigusriigi põhimõtteid ja inimõigusi austavad; nõuab seda arvesse võttes tungival, et Burkina Faso valitsus lõpetaks viivitamatult oma jõhkra mässuvastase strateegia ja eriti kahtlusaluste meelevaldse hukkamise, sest see vaid õhutab konflikti, kuna sunnib üha rohkem inimesi islamistidest võitlejate ridadesse astuma;
6. kutsub Burkina Faso valitsust üles täitma rahvusvahelisest õigusest ning eriti rahvusvahelisest inimõigustealasest õigusest, rahvusvahelisest humanitaarõigusest ja pagulasõigusest tulenevat kohustust uurida riigi relvajõudude väidetavaid kuritarvitusi, võtta konkreetseid meetmeid edasiste kuritarvituste tõkestamiseks ning lähtuda terrorismi ja vägivaldse äärmusluse vastase võitluse strateegias õigusriigi põhimõtetest ja põhiõiguste austamisest;
7. nõuab radikaliseerumise ja terrorismi ennetamise terviklikku käsitust, milles keskendutaks sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamisele ja kuritegevuse ennetamisele; kutsub Burkina Faso ametivõime üles tugevdama oma jõupingutusi, et vähendada vaesust, pakkuda eriti noortele paremaid töövõimalusi ning anda üksikisikutele suurem otsustusõigus ja neid austada, et kaotada kohe algstaadiumis ülekohus ja frustratsioon, mida vägivaldsed ekstremistid võivad ära kasutada; kordab, et konfliktide ennetamiseks ning rahumeelse ja kaasava ühiskonna ülesehitamiseks on oluline investeerida haridusse;
8. tuletab meelde, et selleks, et Burkina Faso ja Saheli piirkonna mitmesugused probleemid püsivalt lahendada, on oluline edendada religioonidevahelist dialoogi, mis puudutab nii poliitikat, julgeolekut ja kestlikku arengut kui ka usuteadlikkust;
9. nõuab, et kogu piirkonda eelkõige Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse (ECOWAS) raames rahvusvaheliselt koordineeritaks, lähtudes sellistest poliitilistest eesmärkidest nagu liikmesriikide territoriaalse suveräänsuse ja terviklikkuse tagamine, piirkondlike demokraatlike institutsioonide säilitamine ning kõikide kodanike ja nende vara kaitse; tuletab meelde, et Burkina Faso olukord mõjutab vahetult selle naaberriike; kutsub Burkina Faso valitsust üles tegema naaberriikidega veelgi tihedamat koostööd, eriti mis puutub riigi põhjapoolsetesse piirkondadesse ja riikidesse, nagu Mali ja Niger, mida vägivald otseselt mõjutab;
10. väljendab heameelt selle üle, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid toetavad G5 Sahelit, ÜRO mitmemõõtmelist integreeritud stabiliseerimissiooni Malis (MINUSMA) ja operatsiooni Barkhane; peab samuti kiiduväärseks jõupingutusi, mida teevad Euroopa Liidu ÜJKP tsiviilmissioonid Malis ja Nigeris ning Mali relvajõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidav Euroopa Liidu sõjaline missioon EUTM Mali; nõuab, et Euroopa Liit suurendaks veelgi Burkina Fasole antavat toetust, et aidata lahendada riigi tohutuid julgeolekuprobleeme; toonitab, et Burkina Faso julgeolekuküsimustes on vaja võtta ulatuslikumaid ja koordineeritumaid rahvusvahelisi meetmeid; kutsub G5 Saheli riike ja rahvusvahelisi rahastajaid üles tegema rohkem jõupingutusi, et muuta G5 Saheli sõjalised ühendvæd viivitamatult piisavalt varustatud operatiivvägedeks, austades seejuures täielikult inimõigusi;

11. toonitab, et julgeolek on ülioluline, kuid ainult see ei aita kõiki Burkina Faso probleeme lahendada, mistõttu on äärmiselt tähtis ka julgeoleku-, arengu- ja kaubanduspoliitika koordineerimine; rõhutab, et ELi julgeolekusektori reformis ning habraste riikide ja piirkondade abistamisel tuleks eelkõige lähtuda kohalike elanike julgeolekust;
12. märgib, et konfliktid, sundränne ja kõrbestumine raskendavad traditsiooniliste tööhõivevormide kasutamist; juhib tähelepanu asjaolule, et 65 % Burkina Faso elanikkonnast on alla 25-aastased; on veendunud, et Burkina Fasos toimuvate julgeolekuoperatsioonidega peavad kaasnema kohalikud arengualased algatused, mille eesmärk on vähendada ebavõrdsust ning parandada taristut, osalust poliitikaelus, õiguskaitset, naiste emantsipatsiooni ja majanduslikke võimalusi;
13. võtab teadmiseks olukorra halvenemise Burkina Fasos ning selle rahvusvahelised geopoliitilised tagajärjed; rõhutab, et EL peab G5 Saheli juhitavat tegevust piirkonnas, sh Mali rahuprotsessi, tingimata jätkuvalt nii julgeolekualaselt kui ka poliitiliselt toetama; nõuab tungivalt julgeolekujõudude suuremat toetamist Burkina Fasos, et aidata neil reageerida džihadirünnakute ja vägivalda ohule ning toetada valitsusvõimu säilimist riigi põhja- ja idapiirkondades;
14. rõhutab, et rahvusvaheline koordineerimine on samuti väga tähtis ning et EL peaks olema valmis tegema kogu piirkonnaga veelgi rohkem koostööd, muu hulgas oma uue Aafrika-strateegia ehk jätkusuutliku ja kaasava arengu partnerluse raames;
15. palub, et Euroopa väliseenistus võtaks religioonidevahelise dialoogi kasulikud tavad oma kolmandate riikidega suhtlemise strateegiasse ja edendaks konfliktiolukordades vahendustegevust, et kaitsta usuvähemusi ning usu- ja veendumusvabadust;
16. peab kiiduväärseks pühapaikade kaitsmise ÜRO tegevuskava, mille töötas välja Tsivilisatsioonide Liit ja mille kuulutas 12. septembril 2019 välja ÜRO peasekretär António Guterres;
17. toonitab, et terrorismivastase võitluse prioriteet on lõpetada džihadistlike relvarühmituste rahvusvaheline rahastamine ning tegeleda vaesuse ja ebavõrdsuse algpõhjustega;
18. on veendunud, et EL peab tegema koostööd Lääne-Aafrika riikide majandusühendusega (ECOWAS) ning Burkina Faso valitsuse ja kõigi sidusrühmadega, et toetada arengut, haridust ja kliimamuutustega kohanemist, mis aitab võidelda vaesuse vastu ja ennetada suuremat radikaliseerumist; juhib tähelepanu sellele, et kliimamuutused mitmekordistavad konflikti-, põua-, näljahäda ja sundränne ohtu; nõuab tungivalt, et Burkina Faso valitsus prioriseeriks võitlust korruptsiooni ja karistamatuse vastu;
19. on eriti mures julgeolekuohtude mõju pärast humanitaarabi ja arengukoostöö tulemuslikkusele; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja rahvusvaheline kogukond suurendaks Burkina Fasole antavat humanitaarabi, eelkõige toidu, vee ja meditsiiniteenuste pakkumist; hoiatab, et kui ümberasustatud ja vastuvõtvate kogukondade põhivajadused (nt toit, vesi, peavari ja tervishoid) jäävad rahuldamata, tekib veel üks humanitaarkriis;

20. kutsub Burkina Faso valitsust üles tagama humanitaar- ja toiduabi kohaletoimetamise, eelkõige piirkondadesse, kus juurdepääs humanitaarabile on piiratud, ning võtma konkreetseid meetmeid, et ennetada ja ohjata paremini akuutset alatoitlust riigisiseste põgenike laagrites, pöörates erilist tähelepanu haavatavatele rühmadele, sealhulgas naistele ja lastele;
21. nõuab tungivalt, et Burkina Faso valitsus lubaks ja hõlbustaks kariloomade rändkarjatamisest tingitud liikumist, et vältida kogukondade konflikte, ning suurendaks toidu, vee ja abi võimalusi (ka kariloomade jaoks) piirkondades, kus on märkimisväärne söödapuudus;
22. avaldab valitsusvälistele organisatsioonidele, sh usupõhiste vabaühendustele ja rahvusvahelistele institutsioonidele tänu suurte pingutuste eest arvukate vägivallaohvrite, eelkõige naiste ja laste toetamisel;
23. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Burkina Faso presidendile, Burkina Faso parlamendi spiikrile ning Aafrika Liidule ja selle institutsioonidele.